

Budowla: pojęcie inwestycyjno-budowlane i podatkowe

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: piątek, 24, sierpień 2018 20:58

Jarosław Komża

Odsłony: 1521

Owszem, pojęcie budowli występuje i w prawie budowlanym, i w prawie podatkowym. Ale kwestie wymiaru podatku od nieruchomości dla budowli nie mają nic wspólnego z przepisami prawa budowlanego, więc nie do nas postulat zmian. Tak można krótko podsumować sierpniową odpowiedź resortu inwestycji na wniosek Związku Miast Polskich. Jest ona podtrzymaniem stanowiska z czerwca wobec postulatu Konwentu Burmistrzów Województwa Kujawsko-Pomorskiego. W kwietniu br. burmistrzowie kujawscy zwrócili się do ministerstwa o usunięcie wątpliwości i niejasności wskazanych w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z grudnia 2017 r. (SK 48/15). Trybunał uznał w nim za niezgodny z Konstytucją RP przepis art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zawierający definicję.

Budowla czym innym w prawie budowlanym i w prawie podatkowym

Wiceminister rozwoju i inwestycji Artur Soboń wskazał w swojej odpowiedzi, że definicja budowli zawarta w ustawie *Prawo budowlane* (art. 3 pkt 3) nie była przedmiotem analizy Trybunału Konstytucyjnego. Zatem konkluzja w wyroku jej nie dotyczy. Dodatkowo wiceminister przytoczył inny wyrok TK, w którym ten napisał, iż nie budzą zastrzeżeń definicje budowli i urządzenia budowlanego, sformułowane w przepisach regulujących proces inwestycyjno-budowlany, jako definicji otwartych, których zastosowanie w praktyce wymaga często posłużenia się analogią z ustawy. Jednocześnie TK zauważył wówczas (we wrześniu 2011, sygn. P 33/09), że te same definicje nie mogą funkcjonować identycznie w odniesieniu do *ustawy o podatkach i opłatach lokalnych*. Bowiem w przypadku prawa daninowego gwarancje dostatecznej określoności regulacji prawnych, wynikające z zasady poprawnej legislacji ulegają istotnemu wzmocnieniu ze względu na treść art. 84 i art. 217 Konstytucji. Pierwszy formułuje nakaz precyzyjnego ustalenia w ustawie wszystkich istotnych elementów stosunku daninowego. Drugi wskazuje w odniesieniu do jakich elementów omawianego stosunku (podmioty, przedmiot, stawki, ulgi, umorzenia, zwolnienia) rozważany obowiązek ma charakter szczególny.

Źródło: materiał dla KWRiST